

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Alfredo Rendón Marín protiv Administración del Estado

(Predmet C-165/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 20. i 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo boravka u državi članici državljanina treće zemlje s ranijom kaznenom osudom — Roditelj koji ima isključivo pravo na čuvanje i odgoj dvoje maloljetnika, građana Unije — Prvo dijete državljanin države članice boravka — Drugo dijete državljanin druge države članice — Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje izdavanje dozvole boravka tom izravnom srodniku u uzlaznoj liniji zbog ranije kaznene osude — Uskrata boravka koja može uključivati obvezu da djeca napuste područje Unije)

(2016/C 419/02)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alfredo Rendón Marín

Tuženik: Administración del Estado

Izreka

Članak 21. UFEU-a i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se određuje automatsko odbijanje izdavanja dozvole boravka državljaninu treće zemlje, roditelju maloljetnog djeteta građanina Unije, državljanina države članice različite od države članice domaćina, koje taj roditelj uzdržava i s kojim ono boravi u državi članici domaćinu, samo zbog okolnosti ranije kaznene osude.

Članak 20. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi taj isti nacionalni propis kojim se određuje automatsko odbijanje izdavanja dozvole boravka državljaninu treće zemlje, roditelju maloljetne djece građana Unije za koju taj roditelj ima isključivo pravo na čuvanje i odgoj, samo zbog okolnosti ranije kaznene osude, kada to odbijanje dovodi do toga da ta djeca moraju napustiti područje Unije.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.